

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Черкаси

31 жовтня 2023 року

Старший слідчий слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області підполковник юстиції Следь Роман Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202325000000139 від 05.05.2023 за ознаками злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258³, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, керуючись ст. ст. 42, 276 – 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Абрамову Олексію Володимировичу, 04.03.1967 року народження, РНОКПП 2453400493, уродженцю м. Донецьк Донецької області, зареєстрованому та проживаючому на тимчасово окупованій державою-агресором російською федерацією території України за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Університетська, буд. 16, кв. 7, громадянину України,

про те, що стороною обвинувачення зібрано достатньо доказів для повідомлення йому про підозру у вчиненні злочинів, передбачених **ч. 1 ст. 258³, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України**, які полягають у наступному.

Досудовим розслідування встановлено, що 24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та

співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До

складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

7 квітня 2014 року на території Донецької області було створено терористичну організацію, так звану «Донецьку народну республіку» (далі – «днр»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області – «Луганську народну республіку» (далі – «лнр»). Вказані організації здійснюють акти тероризму, залякування населення, вбивства громадян, захоплення адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування, а також вчинення інших тяжких і особливо тяжких злочинів, що призводить до дестабілізації суспільно-політичної ситуації у державі, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, а також зміни меж території і державного кордону України. При цьому учасники «лнр» і «днр» чинять збройний спротив військовослужбовцям Збройних Сил України та працівникам правоохоронних органів, які брали участь в антитерористичній операції та в операції об'єднаних сил на території Луганської і Донецької областей. Крім того, вказані організації здійснюють терористичну діяльність на території України з відома та за вказівкою її керівників, у зв'язку з чим, відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною.

Основною метою діяльності терористичної організації є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, а також зміна меж території і державного кордону України, шляхом створення незаконного державного утворення «днр».

Вказана терористична організація є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл

функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що були у вказаних блоках.

При цьому на керівників та учасників силового блоку покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом чинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України. У свою чергу представники політичного блоку організовують збір та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їхньої діяльності, чим також забезпечується існування вказаної терористичної організації.

«днр» має стабільний склад лідерів вказаної терористичної організації, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, на учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «днр» та організація їх діяльності;
- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «днр»;
- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «днр» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії з незаконним державним утворенням «лнр» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «днр», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у

ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам бойового блоку «днр» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «днр» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «днр», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «днр» та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- скоєння терористичних актів та диверсій на території України;

- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Враховуючи викладене, так звана «днр» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

7 квітня 2014 року за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14 квітня 2014 року за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України (далі – ЗС України) та інших військових формувань.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «днр», реалізуючи злочинний умисел щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «днр» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил АТО/ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

З метою досягнення своїх злочинних цілей, організаторами терористичної організації «днр» в тимчасово окупованих населених пунктах Донецької області створені незаконні збройні формування, до складу яких на постійній основі залучались місцеві мешканці та громадяни іноземних держав, в тому числі, на основі інфраструктури ГУ МВС в Донецькій області створене так зване «міністерство внутрішніх справ донецької народної республіки» (далі – «мвс днр»).

«мвс днр» згідно незаконних рішень окупаційних органів влади «днр» наділялось правоохоронними і правозастосовними функціями щодо населення, проживаючого на тимчасово окупованих територіях Донецької області. Зокрема, працівники «мвс днр» мали право носити вогнепальну зброю, залежно від займаних посад в структурі силового відомства приймали участь в бойових діях проти Сил Оборони України в ході проведення «АТО/ООС» на території Донецької та Луганської областей, забезпечували окупаційний режим на захоплених територіях, виконання незаконних рішень і розпоряджень окупаційних органів влади «днр», здійснювали репресії, фільтраційні заходи, переслідування патріотично-налаштованих громадян України, забезпечували насаджування російської гібридної політики та інформаційного впливу на населення з метою поступової їх асиміляції в російському правовому та культурному просторі, неправомірно вилучали майно, затримували/утримували осіб, позбавляючи волі, забезпечували видачу паспортів «днр» та рф та вчиняли інші незаконні дії по відношенню до громадян України на тимчасово окупованій території Донецької області.

Як наслідок, під контролем терористичних організацій «днр» та «лнр» опинилась частина території Донецької та Луганської областей, визначених Постановою ВР України № 254-VIII від 17 березня 2015 року «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постановою ВР України № 252-VIII від 17 березня 2015 року «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Законом України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях».

Численні злочини, вчинені представниками терористичних організацій «днр» та «лнр» або з їх участю, визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання їх терористичними організаціями. Зокрема, у зверненні ВР України до ООН, Європейського парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом - ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання рф державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2017 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, ПАРЄ, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВР України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого російською федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройної агресії російської федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «лнр» та «днр», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Реакцією на такі дії російської федерації стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації

Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в зс рф силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами зс та інших військових формувань рф здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Таким чином, починаючи з 05 години 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» **введено в Україні воєнний стан** із 5 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX. У подальшому на підставі Указів Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022, від 18 квітня 2022 року № 259/2022, від 17 травня 2022 року № 341/2022, від 12 середня 2022 року № 573/2022, від 7 листопада 2022 року № 757/2022, від 6 лютого 2023 року № 58/2023, у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На теперішній час, на

підставі Указу Президента України від 1 травня 2023 року № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено строком на 90 діб, тобто з 5 год. 30 хв. 20 травня 2023 року по 5 год. 30 хв. 18 серпня 2023 року. Верховна Рада на засіданні 27.07.2023 ухвалила Закон України «Про затвердження Указу Президента України “Про продовження строку дії воєнного стану в Україні”» (законопроект від 26.07.2023 № 9532), яким затверджено Указ Президента «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 26.07.2023 № 451/2023 (далі — Указ № 451). Відповідно до Указу № 451 строк дії воєнного стану в Україні **продовжується з 05:30 18.08.2023 строком на 90 діб, тобто до 15 листопада 2023 року.**

Згідно з «Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 вся територія Донецького району Донецької області з 07.04.2014 по теперішній час знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора рф.

У подальшому, службовими особами країни-агресора – російської федерації 04.10.2022 прийнятий нікчемний, відповідно до Указу Президента України № 687/2-2022 від 04.10.2022, Федеральний конституційний закон № 6-ФКЗ «Про прийняття в російську федерацію донецької народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – донецької народної республіки».

Згідно із ст. 13 цього закону державні та місцеві організації, які функціонували на території «днр» на день прийняття в російську федерацію «днр» і утворення у складі російської федерації нового суб'єкта, здійснюють свою діяльність із збереженням попередньої організаційно-правової форми.

Тобто вказаним законом держава-агресор декларує віднесення державних органів «днр» до органів, які здійснюють владні повноваження на території Донецької області, що дає можливість визначити незаконні «міністерство внутрішніх дел донецької народної республіки», як орган окупаційної адміністрації рф.

Федеральним законом від 21.11.2022 № 451-ФЗ «Про внесення змін до Федерального закону «О введении в действие части первой Гражданского кодекса российской федерации» 05.12.2022 передбачено внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб відомостей про наявних на нових територіях російської федерації юридичних осіб на підставі відомостей відповідних реєстрів, які створені та велися відповідно до нормативних правових актів донецької народної республіки, луганської народної республіки, Запорізької області, Херсонської області.

Після цього державні органи та окупаційні адміністрації держави-агресора рф у взаємодії з місцевими зрадниками і колаборантами вилучали та реєстрували активи на тимчасово окупованій території в єдиному державному реєстрі юридичних осіб федеральної податкової служби рф (рухоме та нерухоме майно, підприємства, установи, організації різних форм власності).

Досудовим слідством встановлено, що в невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше жовтня 2014 року, громадянин України Абрамов Олексій Володимирович, займаючи посаду голови військово-лікарської комісії – лікаря відділу медичного забезпечення Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області (з якої був звільнений за власним бажанням 28.11.2014), сформував стійкий умисел на підтримку дій та рішень терористичної організації «днр».

Приймаючи участь в діяльності терористичної організації «днр», поділяючи ідеологічні погляди та особисті переконання щодо утвердження на тимчасово окупованій території Донецької області проросійського режиму «днр», Абрамов О.В. приймав участь у створенні в структурі «мвс днр» медичного відділу на інфраструктурній базі відділу медичного забезпечення Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області (м. Донецьк, вул. Рози Люксембург, буд. 111А), а також, підшукував кадри з числа колишніх співробітників даного підрозділу, очолював формування матеріально-технічної бази для діяльності незаконного структурного підрозділу «мвс днр» за рахунок протиправного захоплення майна за вищевказаною адресою.

В подальшому, 02.03.2015 Абрамов О.В. добровільно, зайняв посаду «начальника медичного відділу мвс днр».

В період з 02.03.2015 по 23.02.2022 Абрамов О.В., будучи прихильником протиправної діяльності терористичної організації «днр», діючи з мотивів несприйняття чинної влади в Україні та з корисливих мотивів, переслідуючи мету заподіяння шкоди інтересам України, а саме: забезпечення окупаційного режиму та виконання рішень політичного та силового блоків терористичної організації «днр» на тимчасово окупованій території Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність вказаної терористичної організації є незаконна, вчиняв умисні дії, в тому числі, направлені на примус місцевого населення підкорятися незаконним рішенням політичного та силового блоків терористичної організації «днр», своїми рішеннями та діями забезпечував матеріально-технічне та медичне забезпечення силових підрозділів «мвс днр», чим сприяв незаконній діяльності терористичної організації «днр» на території населених пунктів Донецької області, які тимчасово окуповані.

Таким чином, встановлена достатність доказів для підозри Абрамова О.В. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258³ КК України, тобто, участь у терористичній організації та сприяння її діяльності.

Крім того, незважаючи на зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та Законів України, Абрамов О.В., будучи громадянином України, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про проведення з боку рф підривної діяльності проти України, а також, відкритої агресивної війни, метою якої є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти

України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, діючи умисно, протиправно, достеменно знаючи про те, що окупаційні війська так званої «донецької народної республіки» є незаконними і спільно з військовими підрозділами зс рф провадять свою діяльність на території України всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародних договорів, 24 лютого 2022 року, тобто з часу введення в Україні воєнного стану, займаючи посаду «начальника медичного відділу мвс днр», перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території України, а саме: в м. Донецьк, при невстановлених органом досудового слідства обставинах добровільно перейшов на бік ворога – російської федерації в період збройного конфлікту з Україною.

Перейшовши на бік ворога, Абрамов О.В. в період часу з 24.02.2022 по 07.03.2022, займаючи посаду «начальника медичного відділу мвс днр» своїми рішеннями та діями сприяв утвердженню окупаційного режиму та виконання незаконних рішень держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Донецької області, забезпечував інтеграцію структурного підрозділу «мвс днр» до силових структур держави-агресора рф, забезпечував матеріально-технічне та медичне забезпечення силових підрозділів «мвс днр», чим надавав державі-агресору рф та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Абрамова О.В. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, а саме державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, а саме: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Крім того, Абрамов О.В., будучи громадянином України, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про проведення з боку рф підривної діяльності проти України, а також, відкритої агресивної війни, метою якої є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, діючи умисно, протиправно, достеменно знаючи про те, що окупаційні війська так званої «донецької народної республіки» є незаконними і спільно з військовими підрозділами зс рф провадять свою діяльність на території України всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародних договорів, з 08 березня 2022 року продовжив займати посаду «начальника медичного відділу мвс днр», перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території

України, а саме: в м. Донецьк, чим зайняв бік ворога – російської федерації в період збройного конфлікту з Україною під час дії військового стану.

Крім того, перейшовши на бік ворога, Абрамов О.В. в період часу з 08.03.2022 по 29.11.2022, займаючи посаду «начальника медичного відділу мвс днр» своїми рішеннями та діями сприяв утвердженню окупаційного режиму та виконання незаконних рішень держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Донецької області, забезпечував інтеграцію структурного підрозділу «мвс днр» до силових структур держави-агресора рф, забезпечував матеріально-технічне та медичне забезпечення силових підрозділів «мвс днр», чим надавав державі-агресору рф та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України.

Він же, будучи громадянином України, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про проведення з боку рф підривної діяльності проти України, а також, відкритої агресивної війни, метою якої є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, діючи умисно, протиправно, достеменно знаючи про те, що окупаційні війська так званої «донецької народної республіки» є незаконними і спільно з військовими підрозділами зс рф провадять свою діяльність на території України всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародних договорів, в порушення вимог Конституції та Законів України вжив заходів до реєстрації «медичного відділу мвс днр» відповідно до вимог, визначених законодавством рф, викладених у Федеральному конституційному законі рф «Про прийняття в російську федерацію луганської народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – луганської народної республіки» та Федеральному законі рф «О введении в действие части первой Гражданского кодекса российской федерации», та в подальшому з 29.11.2022, в порядку передбаченому законодавством рф, добровільно зайняв посаду «начальника медичного відділу» в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій державою-агресором рф території Донецької області «мвс днр».

Також, встановлено, що Абрамов О.В. з 29.11.2022 по 06.04.2023, займаючи посаду «начальника медичного відділу» в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій державою-агресором рф території Донецької області «мвс днр», своїми умисними діями, з метою завдання шкоди Україні, допомагав державі-агресору рф, а також, забезпечував та організовував роботу вищевказаного «медичного відділу» на підставі актів законодавства країни-агресора – рф.

Зокрема, **10.03.2023 Абрамов О.В.**, керуючись *нормативно-правовими актами держави-агресора рф, а саме: ч. 73 ст. 112 федерального закону рф від*

05.04.2013 № 44-ФЗ «Про контрактну систему в сфері закупок товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і муніципальних потреб», постановою уряду рф від 31.12.2022 № 2559 «Про заходи по забезпеченню режиму військового стану і про особливості планування і здійснення закупок для забезпечення державних потреб донецької народної республіки, луганської народної республіки, Запорізької області, Херсонської області та муніципальних потреб муніципальних утворень, які знаходяться на їх території, і про внесення змін в деякі акти уряду російської федерації», п. 9 ч. 1 ст. 93 закону № 44-ФЗ і Цивільним кодексом рф, тобто, підтримуючи та реалізуючи рішення держави-агресора рф, **заклучив від імені «медичного відділу мвс днр»**, «основной государственный регистрационный номер - 1229300081890», «юридический адрес: 283050, днр, г.о. Донецкий, г. Донецк, Киевский район, ул. Розы Люксембург, д. 111 А», **державний контракт з ТОВ «Мир продуктов»**, «основной государственный регистрационный номер - 1229300167216», «юридический адрес: 283052, днр, г.о. Донецкий, г. Донецк, ул. Бурденко, д. 29» **щодо поставки** продуктів харчування, чим фактично визнав дію законодавства держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Донецької області та вчинив дії для матеріального структурного підрозділу «мвс днр».

Він же, 17.03.2023, керуючись нормативно-правовими актами держави-агресора рф, а саме: п. 9 ч. 1 ст. 93 федерального закону від 05.04.2013 № 44-ФЗ «Про контрактну систему в сфері закупок товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і муніципальних потреб», з внесеними змінами федеральним законом від 28.12.2022 № 563-ФЗ «Про внесення змін в статтю 112 федерального закону «Про контрактну систему в сфері закупок товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і муніципальних потреб», постановою уряду рф від 31.12.2022 № 2559 «Про заходи по забезпеченню режиму військового стану і про особливості планування і здійснення закупок для забезпечення державних потреб донецької народної республіки, луганської народної республіки, Запорізької області, Херсонської області та муніципальних потреб муніципальних утворень, які знаходяться на їх території, і про внесення змін в деякі акти уряду російської федерації», Цивільним кодексом рф, тобто, підтримуючи та реалізуючи рішення держави-агресора рф, **заклучив від імені «медичного відділу мвс днр»**, «основной государственный регистрационный номер - 1229300081890», «юридический адрес: 283050, днр, г.о. Донецкий, г. Донецк, Киевский район, ул. Розы Люксембург, д. 111 А», **державний контракт з ТОВ «Медикодон плюс»**, «основной государственный регистрационный номер - 1229300111699», «юридический адрес: 283001, днр, г.о. Донецкий, г. Донецк, ул. Челюскинцев, д. 184» **щодо поставки товарів** медичного призначення, чим фактично визнав дію законодавства держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Донецької області та вчинив дії для матеріального забезпечення структурного підрозділу «мвс днр».

01.02.2023 уряд держави-агресора рф розпорядженням від 01.02.2023 № 212-р створив на тимчасово окупованій території Донецької області «федеральное казенное учреждение здравоохранения «медико-санитарная часть

министерства внутренних дел российской федерации по донецкой народной республике» з підпорядкуванням «міністерству внутрішніх справ російської федерації».

06.04.2023 в єдиному державному реєстрі юридичних осіб держави-агресора рф був зареєстрована новостворена юридична особа «федеральное казенное учреждение здравоохранения «медико-санитарная часть министерства внутренних дел российской федерации по донецкой народной республике» за реквізитами «основной государственный регистрационный номер - 1229300003458», «юридический адрес: 283048, днр, г.о. Донецкий, г. Донецк, ул. Розы Люксембург, д. 111 А». Таким чином, відбулась реорганізація в правовому полі держави-агресора рф так званого «медичного відділу мвс днр».

10.08.2023 так званим «тимчасово виконуючим обов'язки голови днр Пушиліним Д.В.» постановлений указ № 285 «Про ліквідацію мвс днр», згідно якого структурні підрозділи незаконного правоохоронного органу «мвс днр» строком до 31.12.2023 мають бути ліквідовані та інтегровані в систему правоохоронних органів держави-агресора рф.

Встановлено, що **Абрамов О.В.**, будучи громадянином України, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, **підтримуючи незаконні дії та рішення держави-агресора рф на тимчасово окупованій території Донецької області та надаючи їй допомогу в реалізації цих дій та рішень**, метою яких є анексія окупованої території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, діючи умисно, протиправно, достеменно знаючи про те, що окупаційні органи влади рф діють на території України всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародних договорів, **06.04.2023 добровільно зайняв посаду «начальника федерального казенного учреждения здравоохранения «медико-санитарная часть министерства внутренних дел российской федерации по донецкой народной республике».**

Зайнявши посаду «начальника федерального казенного учреждения здравоохранения «медико-санитарная часть министерства внутренних дел российской федерации по донецкой народной республике», Абрамов О.В. фактично підтримав незаконне розпорядження уряду держави-агресора рф від 01.02.2023 № 212-р та надавав допомогу в його реалізації на шкоду інтересам України. При цьому, він усвідомлював, що нова юридична особа створювалась згідно законодавства держави-агресора рф на інфраструктурній базі відділу медичного забезпечення Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області (м. Донецьк, вул. Розы Люксембург, буд. 111А), незаконно захопленого бойовиками терористичної організації «днр» в 2014 році.

Вказаними діями Абрамов О.В. надавав державі-агресору рф та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Абрамова О.В., у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме державній зраді, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану.

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Роман СЛЕДЬ

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури

Дмитро ПАРХОМЕНКО

Відповідно до ст. 277 КПК України підозрюваному Абрамову О.В. роз'яснені його процесуальні права і обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Оособою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний:

_____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Роман СЛЕДЬ

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО.

Відповідно до статей 111-112, 135, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 31.10.2023 у кримінальному провадженні № 22023250000000139 від 05.05.2023 складено письмове повідомлення про підозру громадянину України Абрамову Олексію Володимировичу, 04.03.1967 р.н., уродженцю м. Донецьк Донецької області, проживаючому на тимчасово окупованій території України за адресою: м. Донецьк, вул. Університетська, б. 16, кв. 7, у вчиненні злочинів, передбачених **ч. 1 ст. 258³, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України.**

Також згідно з статтями 133, 135 КПК України, Абрамов О.В., 04.03.1967 р.н., викликається на 10:00 04.11.2023, 05.11.2023 та 06.11.2023 до старшого слідчого СВ УСБУ в Черкаській області підполковника юстиції Слєдя Р.В. за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для вручення повідомлення про підозру та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023250000000139 від 05.05.2023. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені статтями 138-139 КПК України.

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Роман СЛЄДЬ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)

АБРАМОВ

ОЛЕКСІЙ

ВОЛОДИМИРОВИЧ

04.03.1967 р.н.

про явку 04.11.2023, 05.11.2023,

06.11.2023 о «10» год. «00» хв.

до слідчого відділу

Управління СБ України в

Черкаській області

(м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для забезпечення участі

у слідчих діях

у кримінальному провадженні
№22023250000000139

ОТРИМАВ

Повістку про виклик отримав, зі
змістом ст.ст.138, 139 КПК
України ознайомлений: _____

Повістку про виклик вручив

Слідчий

Р.Следь

«____» _____ 20__ року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ

м. Черкаси, вул.Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н АБРАМОВ ОЛЕКСІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ, 04.03.1967 р.н.

який зареєстрований (мешкає) за адресою: м. Донецьк, вул.
Університетська, буд. 16, кв. 7, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам
необхідно з'явитися 04.11.2023, 05.11.2023, 06.11.2023 о «10» год.
«00» хв. до слідчого СВ Управління СБ України в Черкаській області
Следа Р.В. (м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для участі у – слідчих діях

у кримінальному провадженні №22023250000000139

для допиту у якості підозрюваного

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

31.10.2023

Роман СЛЕДЬ